

DESIRE®

Robyn Gradyová
Příliš velké
pokušení

ROBYN GRADYOVÁ

PŘÍLIŠ VELKÉ
POKUŠENÍ

PŘEKLAD

LAĎKA KRÁTKÁ

Milá čtenářko,

*setkáváme se poprvé v novém roce a nikdo z nás neví, co nám přinese. Samozřejmě si všichni přeje-
me pevné zdraví, štěstí a pohodu pro co nejvíce lidí,
především však pro své blízké a pro sebe. Jednu ma-
lou jistotu ale snad můžeme společně mít. I v tomto
roce budou nadále vycházet mé příběhy, které jsou
věnovány romantice, lásce a i hledání a nalézání štěs-
tí v souznění dvou duší...*

*Mužští hrdinové lednových povídek o podobných
svých touhách a potřebách vlastně nic netuší. Jejich
cesta k poznání vlastních tužeb leckdy není ani pří-
jemná, ani jednoduchá, ale výsledek stojí za to. Pře-
svědčte se o tom sama!*

S láskou

Váš Harlequin

Robyn Gradyová

**PŘÍLIŠ VELKÉ
POKUŠENÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Case for Temptation

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Laďka Krátká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2020 by Robyn Grady
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5689-6 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5690-2 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5691-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Výtah se zvolna sunul vzhůru směrem k luxusním hotelovým apartmánům a po celou dobu Jacob Stone upíral pohled na ženu stojící vedle něj. Kromě toho, že jí zlatavé vlasy padaly v zářivých vlnách přes ramena, jej zaujal náhrdelník, za který pravděpodobně utratila celé jmění. Nicméně na jejím štíhlém krku se dokonale vyjímal.

Aniž by jeden z nich porušil společenská pravidla, Jacob musel v duchu přiznat, že myšlenky, které se mu honí hlavou, se netýkají pouze obdivného pohledu.

Konečně k němu zvedla oči. „Vypadáš rozpačitě,“ usmála se. „Zíráš na mě jako malý kluk.“

„Asi mi to nebudeš věřit, ale pro mě je tohle premiéra.“

Zasmála se. „Jestli mi chceš tvrdit, že jsi ještě žádnou ženu nepozval do pokoje na skleničku, tak promiň, ale na tohle ti nenaletím.“

Jacob jí oplatil úsměv. Tahle žena ho opravdu zajímala. A měla pravdu. Ve skutečnosti mu totiž nešlo jen o tu skleničku. Měl by se vyjádřit jasně, uvědomil si. Saténové sako na jeho hrudi se vypjalo, jak se narovnal, a zároveň se jedním ramenem opřel o prosklenou stěnu kabiny. Ruce si zkřížil na prsou.

„Známe se zhruba tři hodiny. Maximálně čtyři.“

Otočila pohled ke dveřím výtahu, které se právě otevřely.

„Necháme to tedy plavat?“ zeptala se a povytáhla tázavě obočí.

Tentokrát se zasmál pro změnu on.

„To tedy v žádném případě!“

Před šesti týdny přišlo Jacobovi do schránky svaatební oznámení. Ženil se jeho dlouholetý kamarád, shodou okolností také právník, který se nedávno odstěhoval na západní pobřeží USA. Markus Lane si tu našel *tu Pravou* a obstaral snubní prstýnky. Jacob si tedy zakoupil letenku z New Yorku do Los Angeles a dnešní den spolu s ostatními prožil v úžasném svaatebním veselí. Po obřadu, který probíhal na zahradě s tuctem vypuštěných holubic na závěr, hosté zamířili za doprovodu hudby do tanečního sálu, který by mohl konkurovat Hollywoodským trháčům. Bylo to úžasné. Jacob to Markusovi z celého srdce přál.

Přesto byl myslí více v New Yorku u nového případu, který sliboval tučný zisk. Pak se však objevila *ta* žena. Kde se vzala, tu se vzala, náhle se ocitla před ním a jeho mysl rázem zakmitala jako ručička kompasu a změnila tok jeho myšlenek.

Jakmile se zastavila u jeho stolu, bez váhání vyskočil a podal jí ruku na pozdrav. Ve stejném okamžiku jí nabídl židli a nalil víno. Přijala a po pár úvodních větách si začali povídat. Zaujaly ho na ní především oči. Do téhle chvíle nikdy neviděl tak dokonale smaragdovou barvu. Několikrát se omluvil a požádal ji, aby zopakovala, co říkala. Nedokázal se soustředit.

Jmenovala se Teagan. Příjmení mu uniklo.

Byli tak zabraní do hovoru, že dokonce ani nevnímali, co jedli, nebo co kdo pronesl na přípitek svaatebčanům. Na slibný případ v New Yorku zapomněl dokonale. Po jídle následovalo sólo pro nevěstu a pak sál naplnila romantická hudba. Neodolal a vyzval ji k tanci. Na parket kráčeli ruku v ruce. Při tanci ji tiskl pevně k sobě a její dech cítil na tváři. Na okamžik měl pocit, že jsou jen oni dva a jinak už nic, a přál si, aby to tak bylo i ve skutečnosti, a to co nejdřív.

Jacob si většinou nic neplánoval dopředu, tentokrát si však přál, aby večer skončil přesně tak, jak

si představoval. Sklonil se k ní a navrhl skleničku před spaním u něj v hotelovém apartmánu. Její dlaň sklouzla z klopky saka k límečku košile, jehož cíp uchopila pevně mezi prsty. „Tak dobře,“ zněla odpověď.

A nyní, když vystoupili z výtahu, se zdálo, že váhá. To ho samozřejmě značně znejistilo.

Jejich hovor se v sále točil většinou kolem běžných témat, jako jsou koníčky, politika, byznys. Zjistil, že se zajímá o zdravý životní styl a v tomhle ohledu také podniká. Vedla jedno z fitness center v Seattlu, které se nazývalo High Tea Gym. Jacobovi spadla do klína právnícká praxe, na jejíž reputaci pracovali celá léta jeho předci.

Také prohodili několik vět ohledně přátel, zejména Jacob sdílel pár příběhů, které prožil s Griffem a Ajaxem Rawsonovými, které považoval za součást rodiny. Ani jeden z nich však o rodině nebo příbuzenských vztazích příliš nemluvil, jako by se tomuto tématu záměrně vyhýbali.

Teagan nakonec přece jen pozvání přijala. Přes chodbu zamířili do prostorného luxusně zařízeného pokoje. Ticho narušovalo jen šustění náhrdelníku na společenských šatech. Jacob v duchu uvažoval, jestli bohatství a noblesní chování, které okatě vystavovala na odiv, je pravé nebo předstírané. Soudil tak podle sebe. Teagan možná pochází ze stejného prostředí jako on. Možná má stejně jako on daleko k okázalosti a nablýskané slávě.

Vtom se Teagan otočila a usmála. Vždyť na tom vůbec nesejde, pomyslel si a okamžitě nechal všechny pochybnosti plavat. Vzdálenost mezi nimi kvapně zkrátil rychlými kroky a ocitl se v její těsné blízkosti. Jediné, na čem v tuhle chvíli opravdu záleželo, byl jejich první polibek. Všechno ostatní nebylo důležité a mohlo počkat, včetně případu, který mu ležel na stole a týkal se nakladatelství Hunter Enterprises.

Teagan prolétlo hlavou, že Jacob Stone není vlastně

vůbec její typ. Dávala přednost modrým očím, od prvních let na univerzitě snila o temné modři mořských hlubin. Tenhle měl oči připomínající spíš jantar a k tomu havraní vlasy. Více se podobal panteru na lovu za kořistí, než prince z pohádky.

Připadala si nejistá a zmatená. Toužila po otevřeném upřímném vztahu. Odpoledne měla pocit, že tenhle muž by mohl její představy naplnit. Byl empatický, pozorný posluchač, na druhou stranu rychlý při rozhodování. Například při tanci se choval až příliš rozhodně a sebejistě. Stejná jistota a odhodlání z něj vyzařovaly, když ji později zval do pokoje na skleničku.

Přesto, když se k ní naklonil a jeho ústa se jejich téměř dotýkala, její tělo reagovalo správným způsobem. Zmocnilo se jí vzrušení, nejistota byla ta tam, jako by všechno vyžadovalo ten správný čas. Tohle pro ni bylo opět něco zcela nového.

Možná dokázal číst myšlenky, napadlo ji, jelikož náhle ustoupil o krok dozadu a na tváři se mu objevil stejně nejistý a zmatený úsměv, jak nejistě a zmateně se cítila sama. Překvapilo ji, že právě tohle ji vzrušuje.

„Všechno v pořádku?“ upřel na ni pohled.

„Jistě,“ přikývla, přesto ji takhle jednoduchá odpověď stála spoustu sil. „Jen na mě moc spěcháš. Ještě jsem se tu nestačila ani rozkoukat.“

Rozhlédla se po pokoji a její pohled zaujal především nábytek dekorovaný mramorem a zlatým zdobením. Připomínal jí dům, v němž nyní bydlel její otec se svou novou ženou, která se po svatbě rozhodla od základu vyměnit původní zařízení. Využila k tomu otcovy peníze a nijak se neomezovala, vždyť otcův majetek dosahoval k miliardě.

Nikdo ze sourozenců nebyl z otcova druhého manželství nadšený. Podezřívali nevlastní matku více z touhy penězích, než že by ji k otci přivedla skutečná láska. Nicméně otce a jejich dva nové sourozence,

malého bratříčka a zbrusu novou sestřičku, podpovali a milovali. Jako rodina drželi spolu bez ohledu na rozdíly, kterých se jako v každé rodině našlo hodně. Když se však některý z nich ocitl v nesnázích a potřeboval pomoc, byli si okamžitě nablízku. Nyní dokonce více než kdy předtím.

Jacob zamířil k telefonu, který spojoval pokoje s recepcí. „Objednám šampaňské.“

„To není potřeba. Spokojím se se sklenicí džusu nebo obyčejné vody.“

Otevřel bar, který byl součástí vybavení, a okamžik zkoumal jeho obsah. „Mohl bych něco namíchat.“

S očima upřenýma do police si svlékl sako a uvolnil kravatu. Odložil ji na židli, která stála poblíž, a rozepnul si knoflíček u košile. Teagan sledovala každý jeho pohyb. Pohled jí mimoděk sklouzl k jeho pevné hrudi, která se pod košilí vypínala, a tělem jí projela vlna vzrušení. Vzpomněla si, jak se k němu ještě před chvílí tiskla a nasávala vůni jeho horké kůže na tanečním parketu.

Jacob pokračoval. Bezmyšlenkovitě si ohrnul rukávy u košile, čímž odkryl pohled na vypracované svaly na ruku. Očima sledovala, jak postoupil k ledničce a v předklonu prozkoumával její obsah. Silou vůle se přinutila odvrátit pohled od linie kalhot a jeho úzkých boků.

Polkla naprázdno. „Raději bych zůstala u té vody,“ vysoukala ze sebe. „Alkoholu příliš nefandím. Naposledy jsem vypila pár skleniček na bratrově svatbě.“

Jacob se napřímil a otočil se k ní se sáčkem mražených borůvek. „Byla to hezká svatba?“

„Obřad byl dojemný. Moc se mi líbil, i když nebyl tak pompézní jako ten dnešní.“

„Jistě,“ zasmál se. „Dnes to bylo opravdu výjimečné. Nicméně jsem také zastáncem méně okázalých oslav.“

Teagan raději pomlčela, jak svatba skončila. Bylo

to jak z nějakého akčního filmu. Otce se pokusil někdo napadnout, dokonce nastražil bombu. Nicméně vyšetřování případu skončilo doztracena.

Nejlepší na tom bylo, že se tam opět po letech setkala s dávnou kamarádkou. Jejich rodiny se kdysi kamarádily a prožily společně několik dovolených. Pak si s Grace Munroovou chvíli dopisovaly, a jak to bývá, časem jedna druhou ztratily. Když zjistila, že se dali dohromady s jedním z bratrů, málem spadla ze židle! Stručně tuhle historku vylíčila Jacobovi.

„Myslíš toho, který se ženil?“

„Ne, jiného. Byli jsme doma čtyři sourozenci. Já jsem nejmladší. Jediná holka, jinak samí kluci. Táta se později znovu oženil, takže máme ještě dva nevlastní sourozence, chlapečka a holčičku.“

„Rodiče se rozvedli? Tvoje máma se také znovu vdala?“

„Ne, máma umřela.“

Jacob přestal na chvíli míchat drink a zvedl k ní oči. „To je mi líto.“

„Díky,“ přikývla. „Mně taky.“

„Moje kamarádka se s bratrem zasnoubila na Štědrý den,“ usmála se. „Legrační na tom je, že se jako děti nesnášely.“

Vlastně jim trochu záviděla. Zdálo se, že se Grace a Wynn narodili jeden pro druhého. Dokázala si představit, jak spolu stárnou, obklopení houfem vnoučat. Zasnoubení, svatba, manželství, děti... zdálo se jí, že každý kromě ní tohle prožívá. Měla pocit, že jí takové věci osud nepřál. Nebylo jí to zkrátka souzené.

Zamyšleně sledovala Jacoba, jak zkušeně míchá drink, a jejím tělem opět projela vlna vzrušení. Možná tenhle muž je ten pravý, napadlo ji, přestože nebyl její typ. Zřejmě bude hodně bohatý, uvažovala, což byl spíš bod dolů pro něj. Zmínil se, že zdědil právnickou praxi. Zdálo se však, že na penězích příliš nelpí, což by mu body přidávalo.

Její dva starší bratři s vděkem přijali místo v rodinné firmě. Teagan se však rozhodla jít vlastní cestou. Byla umíněná a samostatná už od malička. Občas toho litovala a vážně uvažovala, že by se zapojila do rodinné firmy jako bratři. Chtěla jim být nablízku a připravená kdykoli pomoci.

Jacob nalil drink do sklenic a jednu podal Teagan.

„Život se s námi příliš nemazlí, to je pravda,“ přikývl. „Já jsem studoval při zaměstnání. Bylo to dost náročné, nicméně toho nelituju. Stálo to za to. Splnil jsem si sen. Složil jsem všechny zkoušky a dostal diplom.“

„Máš nějakou specializaci?“ zeptala se a okamžitě si vybavila rodinnou situaci doma v Austrálii. „Například trestní právo?“

„Zabývám se reputací, pomluvami, urážkou na cti.“

„Nedávno jsem něco podobného četla v novinách,“ podívala se na něj pátravě. „Jeden známý režisér zažaloval jistý časopis, poté co ho obvinili, že na někoho zaútočil.“

„Ano. Ten případ jsme vyhráli. Časopis musel platit.“

„To byl tvůj případ?“ zvedla k němu překvapeně oči.

Přikývl. „Podařilo se nám ho dotáhnout dokonce a uzavřít. To byla dobrá práce. Náročná, ale stálo to za to.“

Měla by mu pogratulovat, jenže... „Časopis měl zaplatit ohromnou spoustu peněz. Namítali, že je to zruinuje. Že spousta lidí přijde o práci.“

Okamžik se jí díval zkoumavě do tváře. „To není můj problém.“

„Jistě, ty jsi dělal jen svou práci.“

„Když někdo záměrně lže a navíc ty výmysly zveřejňuje, musí za to spravedlivě zaplatit.“

Nemluvil tak, že by jí chtěl přesvědčit. Spíš si stál za svým. Stejně jako její nejstarší bratr Cole. Pokud

byl přesvědčený, že má pravdu, nikdo s ním nehnuł. Wynn byl stejný, ostatně Dex, prostřední bratr, také. Bylo nemožné vnutit jim jiný pohled na věc. Oni se zkrátka nemýlili.

Teagan byla jiná, alespoň o tom byla přesvědčená, přestože otec namítal, že krev není voda a že DNA neoklameš.

Jacob zvedl sklenici na přípitek. „Na to, aby vzdycyky zvítězila pravda,“ pronesl.

Teagan přikývla. S pohledem upřeným do jeho očí si přitukli. „K tomu nám pomáhej Bůh.“

Se zamyšleným výrazem si usrkla. Drink byl osvěžující, chladivý, navíc ten přípitek...

Povzdechla si. „Dobrá, chtěla bych si něco ujasnit,“ zvedla k němu oči a odložila sklenici na stůl. „Musím se ti k něčemu přiznat.“

„Jestli potřebuješ právníka,“ usmál se.

„Nikdy předtím jsem tohle neudělala,“ oplatila mu úsměv, alespoň se o to pokusila. „Chci říct, tahle situace, jak jsme tu spolu...“

Zvážněl. Úsměv mu zmizel z tváře a jeho oči na ni upřeně hleděly. „Myslíš, že jsi s nikým neodešla z večírku, abyste se lépe poznali?“

Přikývla. „Nikdy předtím jsem netoužila být s někým další hodinu nebo dvě o samotě.“

Jenže když tu nyní stál s pohledem upřeným do jejích očí, když ji horkou dlani pohladil po vlasech a druhou rukou ji přitáhl pevně k sobě, když se k ní naklonil a jeho horký dech ucítila na tváři, nevadilo jí, že je jiný typ, než si vysnila, než jaký hledala, a byla přesvědčená, že si to zaslouží. Když se jejích ústa setkala, byla si jistá. Tohle bylo to, co celý život hledala. Tohle byla pravda, která se nedala popřít. Byla dcerou svého otce, v jejích žilách kolovala jeho krev, byla Hunterová, divoká, vášnivá, nenasytná. Dnešní večer si to musela přiznat.

DRUHÁ KAPITOLA

Jsou chvíle, kdy se všechno daří. Jsou jiné, kdy navíc máte pocit, že vám pomáhá celý vesmír, že to, co se děje, je mimo vaše chápání.

Jako nyní, pomyslel si Jacob. Byl tu se ženou, o které vždycky snil, která se náhle ocitla v jeho životě, přišla jako by odnikud, a přesto byla jasné, co se stane. Četl to v jejich očích. Slyšel to v každém jejím slově, viděl to v každém gestu.

Co se má stát, stane se. Tak tedy do toho.

Už při prvním polibku cítil, jak roztává v jeho náruči. Objala ho kolem krku, a když se něžně dotkl svými ústy jejích, reagovala okamžitě. Rozevřela rty a přitáhla se k němu blíže. Tiskla se k němu nadry a prsty mu svírala ramena. Jak se jejich polibek stával vášnivější, posunula dlaně z ramen a prohrábla se mu ve vlasech. Bylo nad slunce jasné, po čem touží.

Tenhle večer spolu stráví déle než jen hodinu nebo dvě...

Po chvíli se uvolnil z jejího objetí, aby se nadechl. Nespouštěl z ní oči. „Nejsem na tebe příliš rychlý?“

Usmála se a v jejích smaragdových očích zajiskřilo. „Ani trochu. Přesně takhle mi to vyhovuje,“ pohodila maličko hlavou a vlasy jí jako zlata kaskáda poskočily na ramenou. „A co ty? Všechno v pořádku?“

Víc než to, pomyslel si. Zejména v tuhle chvíli, když mu začala rozepínat knoflíčky u košile jeden po druhém a rozpálenými dlaněmi hodnotila jeho

pevné vypracované svaly na hrudi. Následoval jejího příkladu. Našel jezdce zipu a tahem odshora dolů uvolnil z jejího těla šaty, které tiše sklouzly na zem, zašustily kolem podpatků a zůstaly odevzdaně ležet na podlaze. Ve chvíli se vedle nich objevila jeho košile. Pak se jejich těla opět spojila a ústa setkala.

Bylo to úžasné, ale nebylo to dost. Se rty přitisknutými k jejím ji uchopil kolem pasu, mírně se pokrčil v kolenou a odlepil ji od země. Tak ji odnášel do postele, krok za krokem, polibek za polibkem.

Od chvíle, kdy ji Jacob vedl tanečním parketem a svíral v náruči, snila o tomhle okamžiku. Těšila se na tuhle chvíli. Překvapila ji, avšak příjemně, rychlost, s jakou z ní svlékl šaty. Když ji pak odnášel s ústy přitisknutými k jejím do postele, v duchu si představovala, jak úžasně bude probíhat to, co je čeká.

Nestarala se, že opustili bezpečí pokoje. Nevadilo jí, že ložnice byla zalitá pouze měsíčním svitem. Nevadilo jí, když ji Jacob držel v pase jednou rukou, aby druhou mohl odkrýt pokrývku a položit ji na chladivé prostěradlo.

Ve slabém měsíčním svitu viděla siluetu jeho mužné postavy, tvář s ostrými rysy a oči, které hořely touhou. Když se usmál, jejím tělem projela nejen vlna vzrušení, ale navíc také vzájemné blízkosti a porozumění.

Když promluvil, jeho hlas rezonoval s jejím tělem. „Ještě potřebuju něco udělat.“

Zvedla hlavu a usmála se „Nemusíš se ptát, jestli to chci.“

Sklonil se k ní s vážným pohledem. „Víš to jistě?“

Místo odpovědi se k němu přitiskla. Prohnula se v pase a nohou se třela o jeho. Hnala ji k tomu vášeň, čistý reflex, kterému nedokázala odolat. „Jsem,“ zašeptala. „Moje odpověď je ano. Ano, chci to.“

Jacob se napřímil. Posadil se, aby jí mohl sundat boty, jedna po druhé dopadla na podlahu. Pak rozsvítil lampičku na nočním stolku. Teagan to přijala